

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Факултет политичких наука

Изборном већу

Изборно Веће Универзитета у Београду – Факултета политичких наука је на седници одржаној 27. октобра 2022. године, сходно Закону о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19, 6/20 – др. закон, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 – др. закон), Статуту Универзитета у Београду Факултета политичких наука и Правилнику о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 192 од 1.07.2016, бр. 195 од 22.09.2016, бр. 197 од 20.03.2017, бр. 199 од 16.10.2017, бр. 203 од 21.05.2018. и бр. 237 од 26.05.2022. године), донело је одлуку о расписивању конкурса за избор ванредног професора за ужу научну област „Политички системи“ и формирало Комисију за писање Извештаја о пријављеним кандидатима у саставу: проф. др Милан Јовановић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, проф. др Небојша Владисављевић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду и проф. др Јовица Тркуља, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, у пензији.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета политичких наука подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Универзитет у Београду – Факултет политичких наука расписао је конкурс за избор у звање и заснивање радног односа, са пуним радним временом, једног ванредног професора за ужу научну област „Политички системи“. Оглас је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање *Послови*, бр. 1004 од 16. новембра 2022. године. На оглас се пријавио један кандидат: др Душан Вучићевић.

Комисија је преузела конкурсну документацију 13.12.2022. године и констатовала да је пријава поднета у складу са условима утврђеним Законом о високом образовању и Статутом Факултета политичких наука, односно текстом конкурса, те да садржи све елементе прописане конкурсном процедуром.

1. Биографски подаци о кандидату

Душан Вучићевић је рођен у [REDACTED] [REDACTED] године. Основну школу и гимназију завршио је у Свилајнцу као носилац Вукове дипломе. Дипломирао је на Факултету политичких наука у Београду (240 ЕСПБ) – новинарско-комуниколошки смер – 2006. године са просечном оценом 9,68. Дипломски рад на тему „Општа обележја канадског федерализма“ одбранио је највишом оценом. Исте године је уписао специјалистичке академске студије на Факултету политичких наука Универзитета у Београду (120 ЕСПБ), студијски програм Политичка теорија и методологија политичких наука, које завршава са просечном оценом 9,88 и одбраном завршног рада на тему „Лајпхартова концептуална мапа демократије – случај Србије“ оценом 10. Докторирао је 2017. године на Факултету политичких наука Универзитета у Београду (180 ЕСПБ), са просечном оценом 9,83 и одбрањеном докторском тезом под називом „Политичке последице мешовитих изборних система“ оценом 10.

Одмах по завршетку основних академских студија започео је научну каријеру као истраживач у Институту за политичке студије у Београду у коме је радио од 2007. до 2012. године. Истовремено, био је ангажован као сарадник у настави на Факултету политичких наука Универзитета у Београду на предметима Политички систем Србије – од марта 2007. године – и Избори и изборни системи – од марта 2010. године. Од маја 2012. године на истим предметима радио је као асистент. Од 2007. године био је сарадник на научном пројекту „Друштвене и политичке претпоставке изградње демократских институција у Србији“, а од 2011. године учествује у реализацији пројекта „Демократски и национални капацитети политичких институција Србије у процесу међународних интеграција“. Оба пројекта су финансирана од стране министарства надлежног за просвету и науку у Републици Србији. У току 2022. године Душан Вучићевић био је део тима на пројекту „RECLAIM Политике репрезентације у Србији: Представ(љањ)е и демократски легитимитет“ који је финансирао Фонд за науку Републике Србије.

Др Душан Вучићевић је 2018. године изабран у звање доцента на предметима из уже научне области Политички системи и од тада предаје на основним и мастер студијама Факултета политичких наука Универзитета у Београду. На основним академским студијама кандидат предаје на предметима „Политички систем Србије“ и „Избори и изборни системи“. У оквиру мастер академских студија, кандидат је

ангажован на предметима „Изборни системи – дизајн и последице“ и „Уставни дизајн у новим демократијама и подељеним друштвима“. Поред наставних ангажовања на Факултету, кандидат је и предавач на различитим неформалним образовним програмима: Академија демократије Центра за истраживање, транспарентност и одговорност (ЦРТА), Школа политичког и изборног система Националне коалиције за децентрализацију (НКД), итд. Поред наставних активности, кандидат Душан Вучићевић је на Факултету политичких наука ангажован и као члан Савета Факултета и Библиотечке комисије Факултета.

Током досадашње каријере кандидат је био ангажован као експерт и консултант различитих домаћих и међународних невладиних организација: Организације за европску безбедност и сарадњу, Центра за истраживање, транспарентност и одговорност, Националне коалиције за децентрализацију, Вестминстерске фондације за демократију, Европског фонда за Балкан, Београдског фонда за политичку изузетност, Центра за друштвени дијалог и друштвене иницијативе, итд. Члан је уредништва часописа Политичке перспективе (M24) који издају Факултет политичких наука у Београду, Факултет политичких знаности у Загребу и Удружење за политичке науке Србије. Кооснивач је програма Популарна демократија који је, уз подршку Министарства просвете, науке и технолошког развоја, спроведен од 2018. године у преко 200 средњих школа у Републици Србији. Био је део истраживачких тимова на више стручних и истраживачких пројеката: 2022 Serbia Post Election Survey (WFD), 2022 и 2020 Comparative National Elections Project (Ohio State University, FPN), Electoral Systems in the Western Balkans (EFB), Youth Emigration and Political Distrust in Serbia (WFD), Реформа изборног система (NKD), Нормализација односа Београда и Приштине из угла грађана: Шта знамо и шта осећамо (US Embassy in Serbia, CDDRI), Политички активизам и партиципација младих у Србији (WFD), European Values Study 2018 (FPN), Ставови студената према САД (US Embassy in Serbia, CDDRI), Comparative Study of Electoral Systems (IDN, FPN), итд.

Доцент др Душан Вучићевић до сада је укупно објавио једну научну монографију и 33 прегледних и оригиналних научних радова у домаћим и иностраним научним часописима и зборницима, од тога: дванаест чланака у домаћим научним часописима, шест чланака у иностраним научним часописима, пет чланака у зборницима радова и десет радова саопштених на научним скуповима у Србији и иностранству објављена у целини. Коуредник је и четири зборника радова у издању

Института за политичке студије у Београду и Службеног гласника. Члан је Удружења за политичке науке Србије, организационог одбора научне конференције „Elections – Democracy – Covid-19. Lessons from Europe“ у организацији Универзитета у Варшави и Института за политичке студије из Београда и рецензент у домаћим и иностраним часописима: *Southeast European and Black Sea Studies*, *Communist and Postcommunist Studies*, *Serbian Political Thought*, Политичка ревија, Годишњак ФПН, итд.

2. Обавезни услови

Кандидат др Душан Вучићевић приложио је списак објављених радова до избора у звање доцента (2.1), као и списак објављених радова од избора у звање доцента (2.2).

2.1. Објављени радови пре избора избора у звање за које се бира

1. Душан Вучићевић „Држава у сенци џамије – политички систем Исламске Републике Иран“, *Српска политичка мисао* 4/2008, Институт за политичке студије, Београд, 2008, стр. 215-238, ISSN: 0354-5989, UDC: 316;
2. Душан Вучићевић „Манипулативни утицај изборне јединице“, *Српска политичка мисао* 1/2009, Институт за политичке студије, Београд, 2009, стр. 179-210, ISSN: 0354-5989, UDC: 342.8;
3. Душан Вучићевић „Милов концепт представничке владе“, *Политичка ревија* 2/2010, Институт за политичке студије, Београд, 2010, стр. 21-48, ISSN: 1451-4281, UDC: 328.1Mill S;
4. Душан Вучићевић „Демократизација кроз изборе – изборни ауторитаризам у Србији“, *Политичка ревија* 4/2010, Институт за политичке студије, Београд, 2010, стр. 1-28, ISSN: 1451-4281, UDC: 324:321.7(497.11);
5. Dušan Vučićević, „Lijphart’s Conceptual Map of Democracy: The Case of Serbia“, *Serbian Political Thought* 1-2/2010, Institute for Political Studies, Belgrade, 2010, pp. 41-59, ISSN: 1450-5460, UDC: 321.01:321.7(497.11);
6. Душан Вучићевић „Од консоцијативне до демократије са подељеном влашћу – Лајпхартова теоријска концептуализација“, *Српска политичка мисао* 1/2011, Институт за политичке студије, Београд, 2011, стр. 75-96, ISSN: 0354-5989, UDC: 321.7;

7. Петар Матић, Душан Вучићевић, „Традиционализам и модернизам – карактер друштвених расцепа у Србији“, *Национални интерес 1/2012*, Институт за политичке студије, Београд, 2012, стр. 131-150, ISSN: 1820-4996, UDC: 316.42+316.64(497.11);
8. Душан Вучићевић, „Покрајински избори 2012. године“, У М. Јовановић, Д. Вучићевић (ур.), *Избори у Србији 2012. године – (не)очекивана промена*, Институт за политичке студије, Београд, 2013, стр. 49-80, ISBN: 978-86-7419-266-5, UDC: 342.8+324(497.113)“2012;
9. Александра Мирковић, Душан Вучићевић, „Идентитетска подела као једна од основних линија расцепа у српском транзиционом друштву“, *Зборник са међународне научне конференције: Традиција, модернизација, идентитети - традиционално и модерно у култури српског и балканских народа*, Филозофски факултет Универзитета у Нишу, Центар за социолошка истраживања, Ниш, 2012, стр. 313-333, ISBN: 978-86-7379-244-6, UDC: 323.1(497.11),316.43(497.11);
10. Душан Вучићевић, „Улога политичких партија у процесу консолидације демократије у Србији“, *Политичка ревија 3/2012*, Институт за политичке студије, Београд, 2012, стр. 31-64, ISSN: 1451-4281, UDC: 329:321.7(497.11);
11. Душан Вучићевић, „Избори за посланике Скупштине АПВ 2012. године“, *Српска политичка мисао 4/2012*, Институт за политичке студије, Београд, 2012, стр. 67-93, ISSN: 0354-5989, UDC: 324:342.53(497.113)\” 2012\”;
12. Петар Матић, Душан Вучићевић, „Социјални капитал и карактер друштвене замке у Србији“, *Политичка ревија 4/2013*, Институт за политичке студије, Београд, 2013, стр. 105-122, ISSN: 1451-4281, UDC: 316.334.3(497.11);
13. Dušan Vučićević, „Parlamentarni izbori u Srbiji 2014“, *Političke analize 17*, Fakultet političkih znanosti, Zagreb, 2014, str. 46-52, ISSN: 1847-4977, UDC: 32(05);
14. Милан Јовановић, Душан Вучићевић, „Парламентарни избори у Србији 2014. године – политичка рокада“, У М. Јовановић, Д. Вучићевић (ур.), *Избори у Србији 2014. године – политичка рокада*, Институт за политичке студије, Београд, 2014, стр. 9-38, ISBN: 978-86-7419-279-5, UDC: 324(497.11) ”2014”;
15. Милан Јовановић, Душан Вучићевић, „Парламентарни избори у Србији 2014. године – политичка рокада“, *Politeia*, Факултет политичких наука, Бањалука, 2014, стр. 301-328, ISSN: 2232-9641;
16. Душан Вучићевић, Милан Јовановић, „Реформа изборног система у Србији: препреке и перспективе“, *Српска политичка мисао – посебно издање*, Институт

- за политичке студије, Београд, 2015, стр. 53-85, ISSN: 0354-5989, UDC: 342.8(497.11):303.725;
17. Душан Вучићевић, „Изборни систем као фактор превладавања етничких расцепа на Косову“, У Ј. Теокаревић, В. Valiqi, С. Сурлић (ур.), *Перспективе мултиетничког друштва на Косову*, Иницијатива младих за људска права, Београд, 2015, стр. 73-82, ISBN: 215271948, UDC: 316.722/.723(497.115)"20"(082);
  18. Dragan Trailovic, Dusan Vucicevic, „Domestic and International Causes of Color Revolutions“, *Political Science, International Relations and Security Studies* (International Conference Proceedings the XI Edition), Faculty of Social Sciences and Humanities, Lucian Blaga University of Sibiu, 2015, pp. 44-50, ISSN: 2343-7774;
  19. Душан Вучићевић, „Мешовити изборни модели – институционални одговор на дефекте изборног система у Србији“, У Един Шарчевић (ур.), *Реформа изборног система у Србији*, Фондација Центар за јавно право, Сарајево, 2015, стр. 237-258, ISBN: 978-9958-0376-2-7, UDC: 342.82(497. 11)(082);
  20. Душан Вучићевић, Никола Јовић, „Нова изборна правила – ставови грађана о реформи изборног система“, У Ђ. Стојановић, М. Лишанин (ур.), *Србија и институционални модели јавних политика: проблеми и перспективе* (Едиција Расправе, књига 8), Институт за политичке студије, Београд, 2016, стр. 139-160, ISBN: 978-86-7419-285-6, UDC: 316.653:342.82(497.11);
  21. Дејан Бурсаћ, Душан Вучићевић, „Покрајински избори 2016. године – хомогенизација власти“, У М. Јовановић, Д. Вучићевић (ур.), *Избори у Србији 2016. године: „историјска“ или „пирова“ победа*, Институт за политичке студије, Београд, 2016, стр. 145-166, ISBN: 978-86-7419-293-1, UDC: 324:342.53(497.113)“2016“;
  22. Dejan Bursac, Dusan Vucicevic, „Party System Institutionalization in Serbia Over the Course of Three Consecutive Parliamentary Elections (2012, 2014, 2016)“, *Зборник са међународне научне конференције „Political Science, International Relations and Security Studies* (ed. V. Tabara, E. Strautiu, S. Scaunas), Faculty of Social Sciences and Humanities, Lucian Blaga University of Sibiu, 2016, pp. 21-32, ISSN: 2343-7774.
  23. Dušan Vučićević, „Parlamentarni izbori u Srbiji 2016“, *Političke analize 25*, Fakultet političkih znanosti, Zagreb, 2016, str. 24-31, ISSN: 1847-4977 , UDC: 32 (05)

2.2. Објављени радови од последњег избора у звање (2018–2022)

Од последњег избора у звање, кандидат др Душан Вучићевић приложио је следеће монографије и радове који су у целости објављени:

Универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем)

Душан Вучићевић (2020). *Мешовити изборни системи: структура, генеза и последице*. Београд: Службени гласник ISBN: 978-86-519-2645-0 (M43)

Радови у домаћим и међународним часописима категорије M20

Dušan Vučićević & Dejan Bursać (2023). Nationalization in an Asymmetric Autonomy: The Case of the 2020 Vojvodina Elections, *Regional & Federal Studies*- DOI: 10.1080/13597566.2022.2133108 (M23)

Dejan Bursać & Dušan Vučićević (2021). Election boycott in a hybrid regime: The case of 2020 parliamentary elections in Serbia, *New Perspectives* 29(2), 187-196. DOI: 10.1177/2336825X211009106 (M24)

Милан Јовановић & Душан Вучићевић (2022). Референдум као плебисцит за априлско изборно такмичење, *Српска политичка мисао* 4/2022, 307-334. DOI: 10.22182/spm.specijal42022.14 (M24)

Siniša Atlagić & Dušan Vučićević (2023). Electoral Political Communication in the Post-Communist Hybrid Regime - The Case of Serbia 2020, *Journal of Political Marketing* , 22(3-4) (M24)

Поглавље у књизи или рад у тематском зборнику од међународног значаја

Siniša Atlagić & Dušan Vučićević (2019). Serbia. In Otto Eibl & Miloš Gregor (eds), *Thirty Years of Political Campaigning in Central and Eastern Europe* (pp. 325-342). London: Palgrave Macmillan. ISBN: 978-3-030-27693-5 DOI: 10.1007/978-3-030-27693-5_21 (M13)

Радови са међународних научних скупова објављени у целини

Dušan Vučićević & Dejan Bursać (2022). Manjinsko predstavljanje kao “smokvin list” za partijsko preduzetništvo na izborima u Srbiji. *Politički život* 23, 45-70, UDK

324.329(323.1:497.11), DOI: 10.18485/fpn_pz.2022.23.4 rad predstavljen na Međunarodnoj konferenciji Udruženja za političke nauke Srbije „Sabor politikologa“ (M33)

Радови са научних скупова националног значаја објављени у целини

Душан Вучићевић & Милан Јовановић (2020). „Реформе и реформски предлози за измену изборног система“. У Милан Јовановић и Душан Вучићевић (ур.) *Кога, како и зашто смо бирали: Избори у Србији 1990-2020. Године* (стр. 815-840). Београд: Службени гласник, Институт за политичке студије. Зборник радова са научне конференције „Избори у Србији 1990–2020“ у организацији Факултета политичких наука Универзитета у Београду и Института за политичке студије, ISBN: 978-86-7419-332-7, УДК 342.82(497.11)“1990/2020“ (M63)

Милан Јовановић & Душан Вучићевић (2020). „Избори за народне посланике Народне скупштине Републике Србије 1990-2020“. У Милан Јовановић и Душан Вучићевић. (ур) *Кога, како и зашто смо бирали: Избори у Србији 1990-2020. године* (стр. 583-646). Београд: Службени гласник, Институт за политичке студије. Зборник радова са научне конференције „Избори у Србији 1990–2020“ у организацији Факултета политичких наука Универзитета у Београду и Института за политичке студије ISBN: 978-86-7419-332-7, УДК 324:342.534(497.11)“1990/2020“ (M63)

Душан Вучићевић (2020). „Реформе изборног система Србије: „Од нема измена у изборној години“ до „мењамо ради јачања демократије“ у само неколико месеци“. У Милан Јовановић & Дејан Миленковић (ур.) *Дијалог о изборима 2020* (стр. 181-196). Зборник радова са научне конференције у организацији Факултета политичких наука Универзитета у Београду, ISBN: 978-86-531-0643-0 (M63)

Милан Јовановић & Душан Вучићевић (2020). „Динамика политичког организовања у Србији од обнове партијског плурализма: изборни авантуристи у стилу „печурака пре кише“. У Славиша Орловић и Деспот Ковачевић (ур.) *Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији: (не)научене лекције* (стр. 71-98). Зборник радова са научне конференције Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији: (не)научене лекције у организацији Центра за демократију Факултета политичких наука и Hanns Seidel Stiftung, ISBN: 978–86–6425–069–6, UDK 323.2(497.11):324, UDK 342.8(497.11) (M63)

Остали радови

Јелена Лончар, Душан Спасојевић & Душан Вучићевић (2022). *Политике репрезентације у Србији: Представ(љањ)е и демократски легитимитет*. Београд: Факултет политичких наука. ISBN 978-86-6425-102-0

Dejan Bursać, Dušan Vučićević, Zoran Nečev, Megi Llubani, Tamara Branković, Milica Radovanović, Marija Maraš & Dušan Radujko (2021). *Electoral systems in the Western Balkans: more democracy, more accountability?*. Београд: Centar za društveni dijalog i regionalne inicijative. ISBN: 978-86-903850-0-3

2.3. Приказ објављених радова

1. Душан Вучићевић (2020). *Мешовити изборни системи: структура, генеза и последице*. Београд: Службени гласник ISBN: 978-86-519-2645-0

Монографија кандидата Душана Вучићевића *Мешовити изборни системи: структура, генеза и последице*, у издању Службеног гласника, представља целовиту и детаљну анализу генезе, функционисања и политичких консеквенци мешовитих изборних система. Оно што је камелеон у свету зоологије, то су мешовити изборни системи у свету политичких институција: прилагодљиви, тешко предвидљиви и због тога фасцинантни. Распрострањени су у демократијама, а све чешће у полудемократским режимима. Ова књига пружа темељан увод у различите механизме мешовитих изборних система, енциклопедијски преглед њихове распрострањености, њихових карактеристика и политичких последица.

Израженим смислом за синтезу теоријских парадигми и емпиријских студија, као и маркирањен домета и недостатака досадашњих истраживања комбинованих изборних система Вучићевић језгровито обогаћује фонд досадашњих компаративних сазнања о ефектима различитих варијанти мешовитих изборних система, заснивајући властите класификације и отварајући нове просторе за испитивање системских и стратешких последица комбинованих изборних правила.

Монографска студија географски, историјски и политички мапира све коришћене и актуелне мешовите изборне системе на свим нивоима организације власти, у демократским и недемократским државама. Серијом студија случаја увођења мешовитих изборних система у низу држава, кандидат указује на значај контекстуалних чинилаца за изборне реформе, увођење и промене мешовитих

изборних система. Паралелно, он показује како и зашто еволуира став псефолога о мешовитим системима – од институционалног бастарда, преко резидуалне категорије до новог члана традиционалне дихотомне класификације на већинске и пропорционалне изборне системе.

Кључну вредност ове књиге представља емпиријска анализа системских и стратешких последица мешовитих изборних система на 185 изборних циклуса у 35 земаља и 21.077 једномандатних изборних јединица заснована на ауторској класификацији мешовитих изборних система. Систематична квантитативна анализа кандидата у највећој мери доприноси ширењу знања о консеквенцама примене система са комбинованим изборним правилима. Налази емпиријске анализе показују како поједине варијанте мешовитих изборних система утичу на дис/пропорционалност гласова и броја мандата, структуру парламента, број парламентарних партија, тип и трајање владе и парламентарну заступљеност жена. Њих допуњују налази о понашању кључних актера – бирача, партија, кандидата – у сложеном изборном дизајну дуалног изборног система и настојању да развију и користе рационалне стратегије у изборном надметању. Велики број индикатора којима се проверавају хипотетички ставови и резултати мултиваријантних анализа коришћених у монографији потврђују да су ради о новом типу изборног система. Политичке последице таквих модела зависе од низа контекстуалних фактора, варијација у дизајну појединих института и когнитивних способности актера да користе предности сложеног институционалног аранжмана. Оне нису увек сагласне теоријским премисама псефолога и жељама политичких актера, а аутор указује да управо та непредвидивост оставља простор истраживачима отвореним за даље проучавање.

Монографија *Мешовити изборни системи* улази у ред најквалитетнијих радова у политичким наукама у земљи и региону и последњој деценији. Реч је о свеобухватном емпиријском истраживању и успешном споју квалитативне и квантитативне анализе извора, динамике и последица мешовитих изборних система, чврсто усидреном у квалитетној појмовној, теоријској и методолошкој литератури. Студија веома детаљно истражује узајамни утицај различитих облика политичких режима и изборних правила, и представља значајни допринос не само анализи изборних система већ и истраживањима савремене демократизације у свету из институционалног угла. Ради се о правој енциклопедији једног од три изборна система који доминирају у данашњем свету. У њој се могу наћи систематски попис земаља које

имају овакав изборни систем, преглед њихових искустава, као и пажљива анализа учинака тог изборног система на изборно понашање грађана. Имајући у виду актуелну расправу о реформи изборног законодавства у Србији ова монографија може бити од користи како истраживачима избора и изборних система, тако и разним актерима, странкама, кандидатима, дизајнерима изборних правила.

Комисија истиче и да је ова књига у последњој акредитацији уврштена у силабус на основим академским студијама на предметима „Политички систем Србије“ и „Избори и изборни системи“, као и на мастер академским студијама на предмету „Уставни дизајн у новим демократијама и подељеним друштвима”.

2. Dušan Vučićević & Dejan Bursać (2023). Nationalization in an Asymmetric Autonomy: The Case of the 2020 Vojvodina Elections, *Regional & Federal Studies* DOI: 10.1080/13597566.2022.2133108

Овај рад испитује ниво национализације регионалних избора и партијског система на примеру покрајинских избора у АП Војводини. Војвођански избори, због врло ниских надлежности покрајинских институција и „неполитизованог” регионалног идентитета, имају све предуслове за развој изборног такмичења „другог реда“ (*second-order competition*). Међутим, одржавање симултаних избора и унификација изборних правила на свим нивоима, као и централизована политичка и изборна арена, доводе до национализације регионалне конкуренције и опонашања националне политичке динамике. Овај налаз се потврђује анализом кандидата, кампања и резултата, али и изборног понашања бирача, како на нивоу покрајине, тако и 1718 бирачких места формираних у Војводини. У ту сврху, у емпиријској анализи користи се *dissimilarity index* и пореде резултати изборних листа које су 2020. године учествовале и на покрајинским и на парламентарним изборима на нивоу бирачких места. Аутори закључују да неколико институционалних фактора у комбинацији са стратешким понашањем актера чине покрајински партијски систем неаутономним, а покрајинску партијску динамику потпуно зависном од националног нивоа.

3. Dejan Bursać & Dušan Vučićević (2021). Election boycott in a hybrid regime: The case of 2020 parliamentary elections in Serbia, *New Perspectives* 29(2), 187-196. DOI: 10.1177/2336825X211009106

Оваја коауторски рад даје допринос литератури о стратегијама политичких актера у хибридном режимима. Анализирајући прве изборе одржане у Европи од избијања пандемије корона-вируса, аутори испитују домете проглашења бојкота избора значајног дела опозиције неколико месеци пре расписивања избора у Србији и узвратне стратегије режима да на бојкот одговори изменом изборних правила и снижавањем изборног цензуса како би у изборну трку увукла барем део колебљивих опозиционих политичких партија. Иако на успех изборног бојкота у хибридном режимима могу да утичу различити фактори, један од најважнијих је међународни притисак на владајућу партију да легитимитет власти мора да заснива на слободним и поштеним изборима. Анализом понашања владајућих и опозиционих партија, као и страног „мешања“ у изборни процес, аутори показују да је одсуство притиска на стабиллократски режим не само очувало постојеће обрасце неједнаког приступа институцијама, ресурсима и медијима, већ и помогло режиму да додатно манипулише изборним правилима без угрожавања властитог легитимитета. У таквом контексту, са одсуством притиска међународне заједнице и погрешним проценама и променама одлука опозиционих актера, делимични бојкот избора не само да није угрозио опстанак владајућег режима, већ га је додатно ојачао.

4. Милан Јовановић & Душан Вучићевић (2022). Референдум као плебисцит за априлско изборно такмичење, *Српска политичка мисао* 4/2022, 307-334. DOI: 10.22182/spm.specijal42022.14

Овај рад анализира политичке консеквенце парламентарних избора у контексту референдума. Како су грађани у Србији у току 2022. године, у размаку од непуна три месеца, имали прилику два пута да изађу на биралишта, рад фокус ставља на јануарско референдумско изјашњавање о променама Устава у делу о правосуђу и испитивање везе између резултата референдума и априлских избора. Такав приступ оправдан је чињеницом да су се оба политичка догађаја одиграла под утицајем три повезана политичка процеса: 1) преговора о изборним условима, бојкота избора 2020. и конституисања политички унисоног и нерепрезентативног дванаестог сазива Народне скупштине који је усвојио Акт о промени Устава; 2) различитих виђења организације правосудне власти и њеног односа са законодавном и извршном влашћу који су сучељавани у вишегодишњој дебати о реформи правосуђа у Србији; 3) протестима грађана, еколошких невладиних организација и странака опозиције против експлоатације литијума који су кулминирали у тренутку усвајања новог Закона о

референдуму и народној иницијативи. Синергијски ефекти ових процеса формирали су у делу јавности став да је референдум о промени Устава суштински плебисцит о политици власти, својеврсна генерална проба која би могла навестити, ако не и одредити резултате предстојећих избора. Емпријском анализом и компарација података о излазности и резултатима јануарског референдума и априлских избора, на нивоу општина и преко 8.000 бирачких места, аутори издвајају неколико кључних закључака: 1. Спремност да се на референдум изађе и ниво подршке предложеним реформама правосуђа били су израженији у мањим и економски неразвијенијим општинама у Србији, као и у руралним/сеоским срединама; 2. У појединим срединама насељеним припадницима националних мањина неочекивано велики број бирача је не само изашао на референдум, него и подржао измене Устава. Овај податак, у поређењу са подацима о излазности и резултатима априлских избора, доводи у сумњу квалитет рада бирачких одбора у тим срединама; 3. Резултати референдумског изјашњавања грађана добар су предиктор понашања бирача на априлским изборима. Ово важи за све партије и изборне листе, осим за СПС чији су бирачи највероватније били подељени између опција „да“ и „не“ на референдуму. Благи раст „деснице“ и бољи резултат на априлским него на парламентарним изборима 2020. делом су последица ране антиреферендумске кампање из које се одмах ускочило у кампању за изборе. Истовремено, иако се радило о изменама Устава које су захтеване од ЕУ, бирачи проевропских политичких опција нису подржали предлог правосудне реформе који је иницирала Народна скупштина конституисана након избора 2020. године који је највећи део опозиције бојкотовао.

5. Siniša Atlagić & Dušan Vučićević (2019). Serbia. In Otto Eibl & Miloš Gregor (eds), *Thirty Years of Political Campaigning in Central and Eastern Europe* (pp. 325-342). London: Palgrave Macmillan. ISBN: 978-3-030-27693-5 DOI: 10.1007/978-3-030-27693-5_21

Централно поље истраживања овог темата посвећено је политичким кампањама и маркетиншким техникама у државама бившег комунистичког блока у последње три деценије. Фокусирајући се на промену у приступу кампањама, са пропаганде на политички маркетинг и са манипулације на персуазију, попут осталих аутора у студији, Атлагић и Вучићевић скицирају историју, развој и тренутно стање политичког маркетинга у Србији. Поглавље о Србији отвара се прегледом настанка и промена кључних карактеристика политичког и партијског система, као и закона и правила која

представљају нормативни и институционални оквир за спровођење изборних кампања у Србији. Након тога разматра се еволуција комуникацијских техника и стратегија политичких партија и кандидата на изборима одржаним у Србији од поновног успостављања вишестраначја. Иако специфичне, због честог функционисања у недемократском окружењу, промене политичких пракси и комуникацијске политичке културе, као и у осталим посткомунистичким државама, имале су за циљ лакше и ефикасније вођење изборних кампања.

6. Siniša Atlagić & Dušan Vučićević (2023). Electoral Political Communication in the Post-Communist Hybrid Regime - The Case of Serbia 2020, *Journal of Political Marketing*, 22(3-4)

Овај рад прихваћен је за објављивање априла 2021. године и биће објављен у свесци 22, број 3-4, за 2023. годину. У раду се аутори баве кампањом за парламентарне изборе у Републици Србији 2020. године. Емпиријски докази о комуникационим стратегијама у савременом српском хибридном режиму засновани су на дубинским интервјуима са релевантним домаћим стручњацима, истраживачима јавног мњења и менаџерима кампања. Узимајући у обзир специфичну конфигурацију јавне сфере наслеђену из периода Милошевићеве владавине и свеобухватну примену техника персуазије, аутори долазе до неколико налаза у вези са изборном комуникацијом у Србији: 1) изборна кампања није представљала платформу за решавање кључних политичких и идентитетских питања; 2) развој нових информационих и комуникационих технологија и нових средстава промоције проширио је могућности за пропаганду, чинећи српски хибридни режим отпорнијим на унутрашње притиске за демократизацију; 3) с обзиром на институционални контекст у коме се одвија изборна комуникација, отворено је питање да ли се у хибридном режимима уопште може говорити о политичком маркетингу или само о комерцијализованој варијанти политичке пропаганде.

7. Dušan Vučićević & Dejan Bursać (2022). Manjinsko predstavljanje kao “smokvin list” za partijsko preduzetništvo na izborima u Srbiji. *Politički život* 23, 45-70, UDK 324.329(323.1:497.11), DOI: 10.18485/fpn_pz.2022.23.4

У раду се анализира проблем злоупотребе афирмативних мера у погледу кандидатуре и доделе мандата за партије националних мањина, приликом избора за Народну скупштину Републике Србије. Неколико кандидатура у последњим изборним

циклусима отворило је питање либералног приступа институционалном дизајну овог аспекта изборног система у мултиетничким друштвима, у чијем контексту се омогућава самоконституисање мањинског представљања на самим изборима, где партије и кандидати сами тврде да заступају интересе одређене етничке групе. За потребу испитивања стварног утемељења таквих партија у мањинским заједницама, аутори су креирали индекс етничког гласања, који су затим применили на узорак од десет националних мањина, односно њихових изборних листа, и готово 800 насеља са мањинским присуством већим од 3% удела у укупном становништву, током последњих седам изборних циклуса (2007-2022) од увођења афирмативних мера у изборно законодавство. Емпиријска анализа односа мањинског удела у становништву и изборних резултата идентификованих мањинских листа открила је да, упркос томе што постоје бројне етничке партије заиста утемељене у мањинским заједницама, у неколико случајева подршка је долазила искључиво од већинске етничке групе. Афирмативне мере су у таквим приликама коришћене за реализацију приватних политичких амбиција, невезаних за представљање етничких интереса, закључак је аутора.

8. Душан Вучићевић & Милан Јовановић (2020). „Реформе и реформски предлози за измену изборног система“. У Милан Јовановић и Душан Вучићевић (ур.) *Кога, како и зашто смо бирали: Избори у Србији 1990-2020. године* (стр. 815-840). Београд: Службени гласник, Институт за политичке студије, ISBN: 978-86-7419-332-7, УДК 342.82(497.11)“1990/2020“

Коауторски текст у овом зборнику анализира све велике и мале изборне реформе, успешна и неуспешна реформска решења из угла актера који су контролисали процес одлучивања о изборним правилима, као и интереса и вредности промовисаних тим променама и покушајима промена. Екстензиван и детаљан преглед узрока изборних промена, као мотива и интереса актера укључених у реформе српских изборних правила у претходне три деценије, омогућава извођење закључака о карактеру малих и великих реформи. Иако су и у Србији на неке промене изборних закона утицале судијске одлуке и спољни фактор, највећи број изборних реформи, од поновног успостављања вишестраначја, изведен је искључиво од стране политичких елита, било да се радило о наметању изборног модела или о компромисном решењу траженом кроз шири политички договор. У целом процесу најмање утицаја на измену

изборног законодавства имали су грађани и академска и стручна јавност, премда је било неуспелих покушаја реформе иницираних управо из тог поља.

9. Милан Јовановић & Душан Вучићевић (2020). „Избори за народне посланике Народне скупштине Републике Србије 1990-2020“. У Милан Јовановић и Душан Вучићевић (ур.) *Кога, како и зашто смо бирали: Избори у Србији 1990-2020. године* (стр. 583-646). Београд: Службени гласник, Институт за политичке студије. ISBN: 978-86-7419-332-7, УДК 324:342.534(497.11)“1990/2020“

Анализа избора у контексту решавања два проблема на почетку транзиције: одабира изборног система и односа законодавне и извршне власти, главно је поље истраживања у овој студији. Кроз три деценије и дванаест изборних циклуса прате се контекстуални услови, кључни актери, резултати избора и политичке консеквенце. У анализи аутори издвајају три етапе које су омеђене владавином доминантних странака и страначких фамилија. Прву етапу карактерише доминација Социјалистичке партије Србије, предводнице социјалнационалног блока у првој деценији редемократизације. Конфликти власти и опозиције око типа изборног система и конституционализације принципа поделе моћи између легислативе и егзекутиве, честе изборне реформе, спорења око услова за слободне и поштене изборе, обележили су четири прве легислатуре. Друга етапа је период доминације либерално-демократског блока. Поделе и сукоби актера унутар овог блока и спорења Демократске странке и Демократске странке Србије за превласт били су сталне претње за парламентарну већину. Нови устав и регулисање услова у бочним изборним аренама резултат су владавине овог блока. Трећу етапу, која је у току обележава доминација Српске напредне странке. Она је предводник социјалнационалног блока који има парламентарну већину потребну за промену устава. Овај период обележен је погоршавањем изборних услова у три сегмента: заступљености опозиције у медијима, притисцима на бираче и злоупотреби државних ресурса у изборној кампањи. Иако анализирају изборе за народне посланике, аутори показују да су окидачи за смену владајућих страначких фамилија били председнички избори: на крају прве етапе избори за председника савезне државе, а на крају друге избори за председника Србије.

- 10. Душан Вучићевић (2020).** „Реформе изборног система Србије: „Од нема измена у изборној години“ до „мењамо ради јачања демократије“ у само неколико месеци“. У Милан Јовановић & Дејан Миленковић (ур.) *Дијалог о изборима 2020* (стр. 181-196). ISBN: 978-86-531-0643-0

Ауторски чланак објављен у Зборнику радова са научне конференције Дијалог о изборима у организацији Факултета политичких наука посвећен је последњој великој реформи изборних правила из 2020. године. У раду се, у складу са искуствима уоченим у упоредном европском изборном законодавству, анализирају савремени трендови персонализације избора, као и предности и недостаци важећих изборних правила у Србији. Због тога се реформа из 2020. године – снижавање изборног цензуса на 3%, повећање удела представника мање заступљеног пола на изборним листама на 40% и увођење додатних механизма институционалне заштите мањинских партија које у пракси природни праг снижавају за нешто више од 25% – позиционира у компаративну перспективу и анализира из угла отклањања дефеката у функционисању српских изборних институција. Вучићевић закључује да измене закона не доприносе ублажавању хиперцентрализације изборног система Србије и предлаже решења усмерена на реформу два кључна елемента пропорционалног изборног система – величину изборне јединице и тип изборне листе.

- 11. Милан Јовановић & Душан Вучићевић (2020).** „Динамика политичког организовања у Србији од обнове партијског плурализма: изборни авантуристи у стилу „печурака пре кише“. У Славиша Орловић и Деспот Ковачевић (ур.) *Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији: (не)научене лекције* (стр. 71-98). Београд: Центар за демократију Факултета политичких наука, Hanns Seidel Stiftung, ISBN: 978-86-6425-069-6, UDK 323.2(497.11):324, UDK 342.8(497.11)

Овај прилог, објављен у зборнику радова са научне конференције Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији: (не)научене лекције, бави се динамиком политичког организовања од обнове партијског плурализма 1990. године. У првом делу рада анализирају се нормативни услови за регистрацију политичких странака као прва баријера за приступ изборној арени. Либерални услови помогли су формативање вишестраначког система и нису деловали као непремостива баријера за учешће у изборима. Поштравање услова регистрације 2009. године најпре је значајно смањило

број странака, али се касније бележи њихов раст, посебно у категорији странака националних мањина. У другом делу прилога испитује се неколико узрока настанка политичких партија, али и обима и нивоа њиховог учешћа на изборима. Емпиријска анализа показује да је највећи број партија у Србији настајао непосредно пре расписивања избора. До 2000. године раст је био успорен, док након петооктобарских промена долази до екстензивне плурализације политичког организовања. У првих десет година, захваљујући пропорционалном изборном систему са већим бројем изборних јединица који омогућава кандидовање у само једном или неколико изборних округа, највећи број политичких партија учествује на републичким изборима. Међутим, након 2000. године настаје велики број партија са седиштем ван Београда а оне, због претварања Србије у једну изборну јединицу, фокус изборне борбе стављају на локалне изборе. Свеукупно, најмање 70% партија које су се налазиле у републичком и савезном регистру учествовало је на изборима у барем једном изборном циклусу. Након поштравања услова за регистрацију партија тежиште политичке борбе новооснованих партија поново се помера на национални ниво, а у новим регистру највећи број партија, макар формално, заступа интересе националних мањина. Од доношења закона, за нешто више од једне деценије, формирано је само 18 нових „грађанских“ партија. Аутори закључују чланак налазом да су на динамику политичког организовања у Србији у претходне три деценије испреплетано утицале три групе фактора: нормативни услови, изборна правила и контекстуални фактори (демократизација и близина расписивања нових избора).

Комисија није приказала две публикације кандидата: 1. Јелена Лончар, Душан Спасојевић & Душан Вучићевић (2022). *Политике репрезентације у Србији: Представ(љање) и демократски легитимитет*. Београд: Факултет политичких наука. ISBN 978-86-6425-102-0; 2. Dejan Bursać, Dušan Vučićević, Zoran Nečev, Megi Llubani, Tamara Branković, Milica Radovanović, Marija Maraš & Dušan Radujko (2021). *Electoral systems in the Western Balkans: more democracy, more accountability?*. Београд: Centar za društveni dijalog i regionalne inicijative. ISBN: 978-86-903850-0-3, зато што не спадају у категорије радова о испуњености услова предвиђених Правилником за избор ванредног професора.

2.4. Оцена Комисије о испуњености услова предвиђених Правилником

Категоризацијом и прегледом квантитативно исказаних научних резултата за стицање звања ванредног професора за ужу научну област ”Политички системи”, Комисија закључује да доцент др Душан Вучићевић испуњава све критеријуме за избор у ово звање. У табели испод приказани су обавезни захтеви за избор у звање ванредног професора на Универзитету у Београду у групацији друштвено-хуманистичких наука и радови који испуњавају ове захтеве, а који су објављени од кандидатовог избора у звање доцента. Категоризацију радова потврдила је и Комисија за верификацију категоризације и рангирања радова за избор у наставничка и истраживачка звања Факултета политичких наука.

Критеријум: Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.	
1. Siniša Atlagić & Dušan Vučićević (2019). Serbia. In Otto Eibl & Miloš Gregor (eds), <i>Thirty Years of Political Campaigning in Central and Eastern Europe</i> (pp. 325-342). London: Palgrave Macmillan. ISBN: 978-3-030-27693-5 DOI: 10.1007/978-3-030-27693-5_21	M13
2. Dušan Vučićević & Dejan Bursać (2023). Nationalization in an Asymmetric Autonomy: The Case of the 2020 Vojvodina Elections, <i>Regional & Federal Studies</i> - DOI: 10.1080/13597566.2022.2133108	M23
3. Dejan Bursać & Dušan Vučićević (2021). Election boycott in a hybrid regime: The case of 2020 parliamentary elections in Serbia, <i>New Perspectives</i> 29(2), 187-196. DOI: 10.1177/2336825X211009106	M24
4. Милан Јовановић & Душан Вучићевић (2022). Референдум као плебисцит за априлско изборно такмичење, <i>Српска политичка мисао</i> 4/2022, 307-334. DOI: 10.22182/spm.specijal42022.14	M24
5. Siniša Atlagić & Dušan Vučićević (2023). Electoral Political Communication in the Post-Communist Hybrid Regime - The Case of	M24

Serbia 2020, <i>Journal of Political Marketing</i> , 22(3-4)	
Критеријум: Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитетска или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора за претходно звање.	
1. Душан Вучићевић (2020). <i>Мешовити изборни системи: структура, генеза и последице</i> . Београд: Службени гласник ISBN: 978-86-519-2645-0	M43
Критеријум: Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33.	
1. Dušan Vučićević & Dejan Bursać (2022). Manjinsko predstavljanje kao “smokvin list” za partijsko preduzetništvo na izborima u Srbiji. <i>Politički život</i> 23, 45-70, UDK 324.329(323.1:497.11), DOI: 10.18485/fpn_pz.2022.23.4 rad predstavljen na Međunarodnoj konferenciji Udruženja za političke nauke Srbije „Sabor politikologa“	M33
Критеријум: Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије M61 или M63.	
1. Душан Вучићевић & Милан Јовановић (2020). „Реформе и реформски предлози за измену изборног система“. У Милан Јовановић и Душан Вучићевић (ур.) <i>Кога, како и зашто смо бирали: Избори у Србији 1990-2020. Године</i> (стр. 815-840). Београд: Службени гласник, Институт за политичке студије. Зборник радова са научне конференције „Избори у Србији 1990–2020“ у организацији Факултета политичких наука Универзитета у Београду и Института за политичке студије, ISBN: 978-86-7419-332-7, УДК 342.82(497.11)“1990/2020“	M63
2. Милан Јовановић & Душан Вучићевић (2020). „Избори за народне посланике Народне скупштине Републике Србије 1990-2020“. У Милан Јовановић и Душан Вучићевић. (ур) <i>Кога, како и зашто смо бирали: Избори у Србији 1990-2020. године</i> (стр. 583-646). Београд: Службени гласник, Институт за политичке студије. Зборник радова са научне конференције „Избори у Србији 1990–2020“ у организацији Факултета	M63

политичких наука Универзитета у Београду и Института за политичке студије ISBN: 978-86-7419-332-7, УДК 324:342.534(497.11)“1990/2020“	
3. Душан Вучићевић (2020). „Реформе изборног система Србије: „Од нема измена у изборној години“ до „мењамо ради јачања демократије“ у само неколико месеци“. У Милан Јовановић & Дејан Миленковић (ур.) <i>Дијалог о изборима 2020</i> (стр. 181-196). Зборник радова са научне конференције у организацији Факултета политичких наука Универзитета у Београду, ISBN: 978-86-531-0643-0	М63
4. Милан Јовановић & Душан Вучићевић (2020). „Динамика политичког организовања у Србији од обнове партијског плурализма: изборни авантуристи у стилу „печурака пре кише“. У Славиша Орловић и Деспот Ковачевић (ур.) <i>Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији: (не)научене лекције</i> (стр. 71-98). Зборник радова са научне конференције Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији: (не)научене лекције у организацији Центра за демократију Факултета политичких наука и Hanns Seidel Stiftung, ISBN: 978-86-6425-069-6, УДК 323.2(497.11):324, УДК 342.8(497.11)	М63

2.5. Учешће на научним скуповима

Од избора у звање доцента, др Душан Вучићевић учествовао је на следећим научним скуповима:

1. Душан Вучићевић & Никола Јовић. „Вредносни предиктори подршке протестима „1 од 5 милиона“ међу младима“. *Сукоби. Стабилност. Демократија? Сабор политиколога – годишња међународна конференција Удружења за политичке науке*, Београд, 28-29. септембар 2019.

2. Душан Вучићевић. „Реформе изборног система Србије: „Од нема измена у изборној години“ до „мењамо ради јачања демократије“ у само неколико месеци“. *Научна конференција Дијалог о изборима*. Факултет политичких наука, Београд, 12. јун 2020.

3. Милан Јовановић & Душан Вучићевић (2020). „Динамика политичког организовања у Србији од обнове партијског плурализма: изборни авантуристи у стилу „печурака пре кише“. *Научна конференција Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији: (не)научене лекције*, Факултет политичких наука, Београд, 2. јул 2020.

4. Душан Вучићевић & Милан Јовановић. „Реформе и реформски предлози за измену изборног система“. *Научна конференција Избори у Србији 1990-2020*. Факултет политичких наука, Београд, 9-10. децембар 2020.

5. Милан Јовановић & Душан Вучићевић. „Избори за народне посланике Народне скупштине Републике Србије 1990-2020“. *Научна конференција Избори у Србији 1990-2020*. Факултет политичких наука, Београд, 9-10. децембар 2020.

6. Dušan Vučićević & Dejan Bursać. “Voting local? Electoral rules and geographical representation in Europe“. *Conference Elections – Democracy – Covid-19. Lessons from Europe*. University of Warsaw, Poland, Institute for Political Studies, Belgrade, Serbia. February 24, 2022.

7. Душан Вучићевић & Дејан Бурсаћ. „Мањинско представљање као „смоквин лист“ за партијско предузетништво на изборима у Србији“. *Друштвена правда у посткомунистичким друштвима. Сабор политиколога – годишња међународна конференција Удружења за политичке науке*, Београд, 24-25. септембар 2022.

2.6. Искуство у педагошком раду са студентима и оцена

Др Душан Вучићевић ангажован је у извођењу наставе на Факулету политичких наука Универзитета у Београду од школске 2007/08. године, прво као сарадник-демонстратор на предмету „Политички систем Србије“, а од школске 2010/11. године и као сарадник демонстратор на предмету „Избори и изборни системи“. У периоду 2012-2018. године био је ангажован као асистент на истим предметима. Од избора у звање доцента (2018. године) у ужој научној области „Политички системи“ кандидат, осим предмета на основним академским студијама, предаје и на мастер студијама, најпре на предмету „Избори и изборни систем Србије“, а од нове акредитације (школска 2022/23) на предметима „Изборни системи – дизајн и последице“ и „Уставни дизајн у новим демократијама и подељеним друштвима“.

У оквиру своје пријаве, кандидат је приложио све доступне евалуације за предмете на којима је био ангажован од школске 2018/19. године, тј. од избора у звање доцента. Кандидат је приложио евалуације за 2018/2019, 2019/2020, 2020/21. и 2021/22. школску годину.

Просечна оцена педагошког рада у оквиру основних академских студија кандидата др Душана Вучићевића за школску 2021/22. на предмету Политички систем Србије износила је 4,55 за предавања и 4,69 за вежбе на међународним студијама (76 и 200 анкетираних студената), 4,63 за предавања и 4,47 за вежбе на новинарском смеру (164 и 273 анкетираних студената), 4,65 за предавања и 4,37 за вежбе на политикологији (57 и 124 анкетираних студената), 4,56 за предавања и 4,51 за вежбе на социјалној политици и социјалном раду (95 и 186 анкетираних студената), а на предмету Избори и изборни системи 4,73 (31 анкетирани студент).

Просечна оцена педагошког рада у оквиру основних академских студија кандидата др Душана Вучићевића за школску 2020/21. на предмету Политички систем Србије износила је 4,77 за предавања и 4,83 за вежбе на међународним студијама (62 анкетираних студената), 4,61 за предавања и 4,67 за вежбе на новинарском смеру (122 анкетираних студената), 4,67 за предавања и 4,63 за вежбе на политикологији (57 анкетираних студената), 4,67 за предавања и 4,68 за вежбе на социјалној политици и социјалном раду (77 анкетираних студената), а на предмету Избори и изборни системи 4,65 (15 анкетираних студената).

Просечна оцена педагошког рада у оквиру основних академских студија кандидата др Душана Вучићевића за школску 2019/20. на предмету Политички систем Србије износила је 4,61 за предавања и 4,57 за вежбе на међународним студијама (123 и 174 анкетираних студената), 4,55 за предавања и 4,51 за вежбе на новинарском смеру (178 и 229 анкетираних студената), 4,71 за предавања и 4,65 за вежбе на политикологији (73 и 105 анкетираних студената), 4,75 за предавања и 4,72 за вежбе на социјалној политици и социјалном раду (109 и 14 анкетираних студената), а на предмету Избори и изборни системи 4,86 за предавања и 4,64 за вежбе (24 и 31 анкетирани студент).

Просечна оцена педагошког рада у оквиру основних академских студија кандидата др Душана Вучићевића за школску 2018/19. на предмету Политички систем Србије износила је 4,58 за предавања и 4,73 за вежбе на међународним студијама, 4,60

за предавања и 4,56 за вежбе на новинарском смеру, 4,70 за предавања и 4,58 за вежбе на политикологији, 4,69 за предавања и 4,76 за вежбе на социјалној политици и социјалном раду, а на предмету Избори и изборни системи 4,65.

2.7. Оригинално стручно остварење или учешће у пројекту

У конкурсној документацији кандидат је навео да је од последњег избора у звање доцента учествовао, или и даље учествује, на следећим научним и стручним пројектима:

1. *Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту* (бр. 179076) који финансира Министарство просвете и технолошког развоја (2018-)
2. *RECLAIM Политике репрезентације у Србији: Представ(љањ)е и демократски легитимитет*, који је финансирао Фонд за науку Републике Србије (2022);
3. *Comparative National Elections Project*, Ohio State University (2020, 2022)
4. *Electoral Systems in the Western Balkans*, European Fund for Balkan (2021)
5. *Популарна демократија*, Westminster Foundation for Democracy (2018-)
6. *European Values Study*, Факултет политичких наука Универзитета у Београду (2018)

3. Изборни услови

Преглед испуњености изборних услова, по ближим одредницама наведеним у Правилнику о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, дат је у следећој табели и касније образложен.

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.
2. Допринос академској и	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство

широј заједници	<p>у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.</p> <p>2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.</p> <p>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава.</p> <p>4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.</p> <p>5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.</p>
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	<p>1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама</p> <p>2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача.</p> <p>3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.</p> <p>4. Учешће у програмима размене наставника и студената.</p> <p>5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма</p> <p>6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.</p>

1. Стручно-професионални допринос (4 од 4 изабрана услова)

1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.

- Кандидат др Душан Вучићевић је члан уређивачког одбора часописа *Политичке перспективе*, који издају Факултет политичких наука у Београду, Факултет политичких знаности у Загребу и Удружење за политичке науке Србије. Часопис је рангиран као национални часопис међународног значаја (M24).

- Кандидат је био уредник зборника радова *Кога, како и зашто смо бирали: Избори у Србији 1990-2020. године* (Београд: Службени гласник, Институт за политичке студије, ISBN: 978-86-7419-332-7).

2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.

- Кандидат др Душан Вучићевић је био члан организационог одбора међународне научне конференције *Elections – Democracy – Covid-19. Lessons from Europe* у организацији Универзитета у Варшави и Института за политичке студије одржане 24. фебруара 2022. године.

3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.

- Кандидат др Душан Вучићевић доставио је потврду да је, од избора у звање доцента, био ментор за израду шест мастер радова и да је био први или други члан Комисија за одбрану укупно 17 мастер радова. Кандидат је једном био други члан Комисије за одбрану докторске дисертације.

4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.

Кандидат је учествовао на следећим домаћим и међународним пројектима:

- *Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту* (бр. 179076) који финансира Министарство просвете и технолошког развоја (2018-)
- *RECLAIM Политике репрезентације у Србији: Представ(љањ)е и демократски легитимитет*, који је финансирао Фонд за науку Републике Србије (2022);
- *Comparative National Elections Project*, Ohio State University (2020, 2022)
- *European Values Study*, Факултет политичких наука Универзитета у Београду (2018)

2. Допринос академској и широј заједници (3 од 5 изабрана услова)

1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.

Кандидат др Душан Вучићевић је члан Удружења за политичке науке Србије.

2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.

Кандидат др Душан Вучићевић је члан следећих органа управљања и комисија на Факултету политичких наука Универзитета у Београду:

- Члан Савета Факултета политичких наука Универзитета у Београду, од 2021. године.
- Члан Библиотечке комисије Факултета политичких наука Универзитета у Београду.

4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.

Кандидат је био предавач на различитим образовним програмима: *Академија демократије* Центра за истраживање, транспарентност и одговорност (ЦРТА), *Школа политичког и изборног система* Националне коалиције за децентрализацију (НКД), итд. Кооснивач је програма *Популарна демократија* који је, уз подршку Министарства просвете, науке и технолошког развоја, спроведен од 2018. године у преко 200 средњих школа у Републици Србији.

3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству (2 од 6 изабраних услова)

1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама

Кандидат је учествовао на следећим међународним пројектима:

- *Comparative National Elections Project*, Ohio State University (2020, 2022)
- *Electoral Systems in the Western Balkans*, European Fund for Balkan (2021)
- *European Values Study*, Факултет политичких наука Универзитета у Београду (2018)

3. *Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.*

Др Душан Вучићевић је члан Удружења за политичке науке Србије.

У складу са горе наведеним, Комисија констатује да је кандидат др Душан Вучићевић испунио сва три изборна услова испунивши све четири ближе одреднице које се тичу стручно-професионалног доприноса, три од пет одредница које се тичу доприноса академској и широј заједници, и две од шест одредница које су у вези са сарадњом са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.

4. *Закључак и предлог Комисије*

Комисија је прегледала конкурсну документацију коју је поднео др Душан Вучићевић и закључила да кандидат задовољава и све предвиђене услове за радно место ванредног професора за ужу научну област „Политички системи”. Др Душан Вучићевић:

1. Поседује петнаест година искуства у педагошком раду са студентима;
2. Има позитивну оцену педагошког рада у току протеклог изборног периода;
3. Од претходног избора у звање објавио је један рад категорије М23, три рада из категорије М24 и један рад из категорије М13 (који се признаје у складу са Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду). Тако је испунио захтев по коме је за избор у звање ванредног професора потребно два рада М20 или пет радова из категорије М51 из научне области за коју се бира;
4. Учествује, или је учествовао од последњег избора у звање, на два домаћа и четири међународних пројеката;
5. Од претходног избора у звање објавио је једну научну монографију из области за коју се бира. Монографију је објавила домаћа издавачка кућа *Службени гласник* и користи се као наставни материјал у оквиру основних академских студија и мастер студија;

6. Од претходног избора у звање објавио је један рад представљен на међународним научним скуповима (М33) и четири рада представљена на научним скуповима националног значаја (М63), чиме је испунио захтев који подразумева по један рад са међународног скупа и скупа националног значаја;
7. Шест пута је био ментор завршних радова на мастер академским студијама, био је члан седамнаест Комисија за одбрану завршних мастер радова на мастер академским студијама и једне Комисије за одбрану докторске дисертације на докторским студијама;
8. Испунио је сва три изборна услова испунивши све четири ближе одреднице које се тичу стручно-професионалног доприноса, три од пет одредница које се тичу доприноса академској и широј заједници, и две од шест одредница које су у вези са сарадњом са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.

На основу свега изложеног у овом извештају, Комисија је закључила да доцент др Душан Вучићевић не само да испуњава све формалне услове за избор у звање ванредног професора за област „Политички системи“, него да се ради о веома квалитетном кандидату који је у свом досадашњем раду, објављеним радовима, ангажовањем у академској заједници и настави, показао научно-истраживачке, педагошке и организационе способности које га квалификују за избор.

Ценећи све ове чињенице Комисија предлаже Изборном већу Факултета политичких наука Универзитета у Београду да др Душана Вучићевића изабере за ванредног професора са пуним радним временом за ужу научну област „Политички системи“.

У Београду, 20. децембра 2022. године

КОМИСИЈА

проф. др Милан Јовановић

редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду

проф. др Јовица Тркуља

редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, у пензији

проф. др Небојша Владисављевић

редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду
